

Regeringsforslagets Sats paa 1 Kr. 30 Øre pr. Kilo, har man fastsat en Vægttold paa 50 Øre pr. Kilo og ladet de resterende 80 Øre pr. Kilo udredes af Værditolden med $\frac{80}{1,050}$ eller 7,62 pCt.; det er disse 7,62 pCt., som man har afrundet til $7\frac{1}{2}$ pCt.

Ved denne Beregning har man imidlertid for det første undladt at tage det Hensyn, som Finansministeren har taget, naar det gælder Tobak. I sin Skrivelse til Folketingsudvalget angaaende Værditolden paa Tobak (Udvalgsbetænkningens Bilag 5, Side XCI) skriver Finansministeren nemlig, at man maa regne med, at de opgivne Værdier til Fortoldning ville blive lavere end de i den statistiske Opgørelse forudsatte. Ved Tobakken ansætter Finansministeren denne Forskel til 10 pCt.; for Fodtøjs Vedkommende tro vi sikkert, at Forskellen vil blive større, men selv om man holder sig til Ministerens Tal, kommer man dog til det Resultat, at Værdiprocenten alene af denne Grund bør forhøjes til $\frac{7,62}{0,9} = 8,47$, altsaa til $8\frac{1}{2}$ pCt.

Et langt vigtigere Forhold er imidlertid, at man, naar man ikke absolut ønsker at beskære den ringe Beskyttelse, som Regeringen oprindeligt havde tænkt at yde vor Industri, ikke er berettiget til at lægge Gennemsnitsværdien for det indførte Fodtøj til Grund for sine Beregninger: man bør absolut benytte Gennemsnitsværdien af det her i Landet fremstillede og forbrugte Fodtøj! Finansministeren gør i sin ovennævnte Skrivelse til Folketingsudvalget Side XCII, Linie 4 fra oven, ogsaa en ganske lignende Betragtning gældende, naar det drejer sig om Tobakken, idet Ministeren regner med „en her i Landet ret almindelig fremstillet Cigar“.

Vi tør i Overensstemmelse med de Tal, vi have opgivet i vort Andragende til Folketingsudvalget, roligt paastaa, at Gennemsnitsværdien af det her i Landet fremstillede og forbrugte Fodtøj højst er 8 Kr. pr. Kilo, regnet efter ufortoldet Importværdi; vil man altsaa fastsætte en Vægttold paa 50 Øre pr. Kilo, maa den dertil knyttede Værditold mindst være 10 pCt. (de tidligere nævnte 80 Øre pr. Kilo, der skulle udredes som Værditold, ere netop 10 pCt. af 8 Kr.). Selv med en Told af 50 Øre pr. Kilo plus 10 pCt. af Værdien tvivle vi stærkt om, at vor Industri vilde beholde hele den Beskyttelse, som Regeringsforslaget oprindeligt har tiltænkt den.

Naturligst vilde det maaske være — stadig under Forudsætning af, at den kombinerede Vægt- og Værditold absolut skal indføres for Fodtøjs Vedkommende —, at man ligesom ved Tobakken fastsatte halv Vægt- og halv Værditold. Resultatet vilde da i Henhold til vore ovenstaaende Beregninger blive 65 Øre pr. Kilo plus 8 pCt. af Værdien.

Idet vi nu antage, at disse Betragtninger tilstrækkelig tydeligt maa godtgøre det berettigede i vore Anker over den af Folketinget vedtagne Toldlov med Hensyn til Fodtøj, haabe vi tillige, at vi maa finde den fornødne Støtte til Gennemførelse af vore særdeles beskedne Ønsker.

Vi tillade os som Bilag at vedlægge en Oversigt over Tolden paa forskellige Fodtøj, saaledes som den er nu, og saaledes som den vilde blive efter de forskellige fremkomne Forslag, og vi benytte her nøjagtig de samme Eksempler paa Fodtøj, som vi have benyttet i vort flere Gange nævnte Andragende til Folketingsudvalget. Vi skulle yderligere tilføje, at det er ganske umuligt at overse den fiskale Virkning af de forskellige Værditold-Forslag, thi intet Menneske kan bedømme, i hvilken Maalestok Udlandets (navnlig Tysklands) Skotøjsindustri vil kaste sig over Fabrikationen af de billige, specielt danske, Stapelartikler, for hvilke Toldnedsættelsen vil blive betydeligst.

København i Marts 1907.

Ærbødigst

Foreningen for Københavns Skotøjsfabrikanter.